Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

188

mittite nob debita mra? noli dicere. Et ubi ē illud qd idem
apls dix? Si dixerim, qa peccatū ñ habem? nos ipsos seducim.
y ūitas in nob ñ ē. S; mordet cscientia fragilitatis? y in hoc
scto ubiq; abundant mu[illegible] Plena [illegible]
quitates. Dic g. dimitte
nob debita nra. S; qd se [illegible] dim[illegible] quit uide. Voluisti enī pec
catū dimittē fri tuo y dicturus es? sic y nos dimittim debito
rib; nris. An ñ es dicturus? Vicb es acceptturus? si falsū es dic
turus. G dic, y verū dic. Quom dicturus es verū? q fri tuo no
luisti laxare peccatū? Illū admonui? m te csolor. O qsqs es
si tam es. q fri tuo dixisti. dimitte m qd mte peccauī. si dixis
ti toto corde. si ūa humilitate. ñ ficta caritate. s; ille noluit
t dimittē noli rē sollicit? seru estis. ambo habetis drim? con
seruo tuo debes. Voluit t dimittē? intē pella drim ambox.
Qd t dimiserit drīs? si potē exigat seruus. Dico aliud. Admo
nui g eū? q noluit dimittē fri suo. cū petat ille drmitti
sibi ut faciat qd nolebat? ne qndo orat ñ accipiat qd desidat.
A dmonui y illū q petiuit ueniā peccati sui a fri suo y accepit?
in eo qd ñ impetrauit a fri suo securus sit de dno suo. Est
aliud qd moneā. Peccaū mte fr tuus. y noluit t dre? dimit
te m qd mte peccauī. S; abundant ūba ista. Vtinā illa ds
eradicē de ag suo? hoc ē de cordib uris. Quā multi ft enī
q scūt se peccasse in frib suis? y noluit [illegible] dicē di
mitte m. Non erubuerī peccare? [illegible] in illis tene erubes
cunt rogare ñ erubuerī de iniqtate? y [illegible] erubescunt
de humilitate. Ipsos g impmis admoneo. quicūq; habetis